

Manifest van het Poëziebos

Poëzie in het bos*Poetry in the wood*La poésie dans le bois
Een bijdrage aan Vlaanderen in actie 2020 door de bosdichters
en stadsdichteressen van de Lappersfort Poets Society & het
Groene Gordel Front www.ggf.be Brugge, gedichtendag 2009,
Hugo Clauspad, Lappersfort Poëziebos (*)

Komt, mijn vrienden. Een nieuwe wereld wacht. Tot achter de zonsondergang wil ik varen. Al is de oude kracht niet meer, die hemel en aarde verzette, we zijn wat we zijn : ons hart verlangt naar grootse daden. Tijd verzwakt ons, wilskracht versterkt ons om te streven, te zoeken, te vinden en niet te wijken. (Lord Tennyson, geciteerd in de film 'Dead Poets Society' inspiratie van de bosdichters)

Kunst & poëzie

Kunst en poëzie worden heel vaak aangesproken als het gaat om essentiële dingen: als we verliefd zijn, als we rouwen, kortom, als de 'gewone' woorden tekort schieten. Kunstenaars en dichters moeten ook heel vaak opdraven als er iets te redden valt, als men machteloos is of voor iets geen woorden meer vindt: de vrede, gewetensgevangenen, asielzoekers,... Allemaal problemen die door de samenleving worden veroorzaakt. Ook bossen en de hele natuur zijn zo door de mensheid aangetast, dat we vanuit een zelfde soort machteloosheid een beroep willen doen op de niet-zo-gewone woorden.

Wij weten echt niet of kunst de wereld en de bossen kan redden. We kunnen alleen hopen dat kunst de drager en verspreider kan zijn van een onderhuidse tegenstroming in de maatschappij die op een dag zo krachtig wordt dat ze een politiek feit wordt. De verkiezing van Obama en zijn radicale keuze voor andere oplossingen geeft hoop dat het kàn.

Vandaag pleiten we tegen een overheid die dweilt met de kraan open, die nieuwe bosjes plant en oude bossen omhakt. Tegenwoordig zien mensen vooral de teloorgang. Het genadeloos verdwijnen van bomen, bossen en buurtgroen. Het kapotsnoeien of weghakken van wat ooit reuzen waren...En de huppelende communicatie van de blijde overheid die ons komt zeggen dat alles goed gaat...

The fellowship of the wood: Flanders, yes we can !

Er moet een nieuwe wind waaien in het Vlaamse bosbeleid. Een nieuwe frisse geest. Om te beginnen moet men de bijlen opbergen. In een symboolbos als het Lappersfortbos is kappen geen goed bestuur, maar arrogante machtspolitiek. Als bosdichters vragen wij dat minder slordig zou worden omgesprongen met de nog resterende bomen en bossen. Laat ons bomen planten én bestaande bossen en bomen behouden. Dan pas boeken we echt vooruitgang. Bomen zijn zuurstof voor het leven. Ze kleuren ons landschap en onze dag. Vaak worden ze om de meest onnozele redenen weggehakt en dan rest vaak enkel nog beton en asfalt.

We roepen de overheden en de gemeentebesturen op om alle stukjes groen en bomen langs straten en pleinen in kaart te brengen en te bewaren wat er nog rest. Er moet dringend een herbebomingsstratenplan opgemaakt worden. In overleg met de bewoners, met de keuze voor het beste groen en met een onderhoudsgarantie (werkgelegenheid!). We pleiten ook voor het behoud van dreven en groenelementen. Al te vlug wordt de bijl erin gezet en moeten de omwonenden opkomen voor hun groen. Verder moet nog meer aandacht gaan naar het behoud van de groene stapstenen als parken, kasteeldomeinen, kloostertuinen, boomgaarden,....

Misschien kan poëzie helpen?

Wij komen op voor het erfgoed van levende landschappen, ook al zijn ze zonevreemd. Misschien kan poëzie helpen? Daarom dit voorstel om op zoveel mogelijk plaatsen poëziebossen te creëren. Wij willen er als bosdichters en stadsdichteressen graag aan mee helpen.

Rust- en stilteplekken, een poëziewandelroute om vrij te ademen en te denken. Plaatsen waar we in contact komen met de natuur, de bossen en hun muzes als onmisbare bronnen van leven. Vrijplaatsen die zuurstof aan het leven geven. Waar dromen levendig gehouden worden. Waar idealen gevoed worden. Plaatsen waar de ziel ademruimte krijgt. Poëziebossen als oorden van welzijn en verkwikkende volksgezondheid.

Als jij doodgaat Jotie t' Hooft

Als jij doodgaat zal ik ook.
Als jij voor korte tijd bevroren
en dan leeg vat zonder geest erboven zwevend
begraven bent, kom ik langs.

Ik zal vaak langskomen, en heb ik
geen kleed dat langs de halmen ruist
en dat je dan zou horen en weten
ik heb alleen mijn nerveuze, slepende
stap, als jij doodgaat zal ik ook.

Het Lappersfortbos werd reeds de voeten afgehakt voor een tweevaksbaan. Nu dreigt men de buffer, onze armen er ook nog af te hakken voor kantoren en loodsen. Cynisme van het ergste soort. Als jij morgen doodgaat laatste lapje bedreigd Lappersfortbos, dan komen wij langs...

Politieke vraag in het kader van de Vlaamse en de Europese verkiezingen

In 2004 kregen wij groene gordel engagementen <http://www.regiobrugge.be/newsread.php?sid=1&aid=211> van diverse politieke partijen van goede wil. We accepteerden ze voor wat ze waard waren. Woorden die dromend daden konden worden. Jammer, maar helaas. Schone en goede voornemens worden immer bedreigd door zij die de ondergang van de wereld bespoedigen. Aarzelend stellen we aan u – politici van goede wil – deze vier concrete bomen- en bossenvragen over ons leefmilieu.

1) Wat zal uw politieke partij doen om het behoud van bomen en bossen hoog op de agenda te zetten? 2) Hoe zal uw partij de kraan dicht draaien en zorgen voor een herstel- en uitbreidingsplan voor bos en natuur? Kan een klimaatwet die de zonevreemde bossen legaliseert helpen? 3) Hoe kan het Lappersfortbos een vredebos (duurzame grondenuitruil) blijven en wat wil uw partij doen met het idee 'poëziebossen voor Vlaanderen'? 4) Hoe wil uw partij werken aan transparantie, verbinding en goed bestuur zodat actiegroepen & bosbeweging actief betrokken worden bij het beleid? Uw antwoorden graag voor 15 april 2009 aan lappersfortpoetsociety@skynet.be 050/390957

(*) http://www.cultuurweb.be/CNETPortal/DetailOffer.aspx?id_event=5009986C-D79F-76AA-F8FBC846485DFA84&language=nl&locale=nl-NL Onze thuisplek is bij de muzes van het Lappersfort Poëziebos. De gedichtenwandelroute langs het Hugo Clauspad in het Lappersfortbos staat onder onze hoge bescherming. Het is een rust- en stilteplek die we koesteren. Iedereen kan er zijn batterijen opladen, om morgen weer onvermoeibaar verder te strijden voor een wereld van duurzaamheid en dierbaarheid. Het Lappersfortbos maakt deel uit van de groene gordel, een begrip met geschiedenis. In 1964 introduceerde de groep ' Mens & Ruimte ' het begrip ' Groene Gordel ' in het eerste provinciaal structuurplan van de provincie Vlaams-Brabant. Het begrip " Groene Gordel " (Green Belt) kwam uit Engeland en werd in de Vlaamse rand consequent toegepast waar het nog mogelijk was. Dankzij dit beleid werd de suburbanisatie aan banden gelegd en wordt Brussel vandaag nog steeds omringd door een groene gordel van prachtige bossen, parken, tuinen, kasteeldomeinen, open kouters en landelijke dorpjes. Zie www.groenegordel.be en ook als internationaal begrip www.greenbeltmovement.org . Onze stadsgedichten, de stem van brood en bossen lees je op <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> en op www.ggf.be (acties & poëzie). Sinds de herfst van 2008 is het laatste lapje bedreigd Lappersfortbos bezet door www.groenfront.be (de bezetters Vrijbos – de plek waar bussenstelplaats BPA Ten Briele geschrapt werd en waar nu kantoren, loodsen & parkings gepland zijn) strijden voor 1/4 van het Vlaamse bosbestand waarvan 10.000 ha accuut bedreigd, zie ook www.vbv.be/netwerk).

Meer info krijg je op 0486/737220 bij Peter Theunynck of bij Luc Vanneste op 050/390957. De data 2009 van de volgende seizoenswandelingen in het Lappersfortbos zijn 19 april, 21 juni en 18 oktober. Telkens om 14u30 aan het ANB-bord bij de hoofdingang Ten Briele (op de teloorgegang hoek met de Vaartdijkstraat). Hier zie je SOS Leefmilieu betoging http://www.youtube.com/watch?v=w_mnDsgj0hE waar de bosdichters aan participeerden.